

EDITORIAL

La joventut independentista al Parlament

1991 va ser l'any del creixement d'ERC com a projecte polític, al voltant de les eleccions municipals celebrades el maig. 1992, passarà a la història com l'any de la consolidació electoral independentista. ERC no tant sols ha doblat el seu nombre de vots, sinó que s'ha situat com a tercera força dins l'espectre parlamentari. Des de les JERC hi hem contribuït, incidint en els diferents àmbits de la política juvenil, des de la celebració de l'Escola de Tardor a Mallorca, organitzada per primera vegada amb els JEN, i amb la participació de joves de l'UPV, fins a la contribució de les JERC, sense afany partidista, a la construcció d'aquesta eina al servei de la universitat, dels joves i del moviment d'alliberament nacional català, que és el BEI, la primera organització d'estudiants de la Catalunya central.

I això no és més que la punta de l'iceberg. Com tots els analistes polítics han reconegut, la joventut catalana pren partit per la independència, com és prou palès en un fet cabdal per les JERC. El nostre Secretari General, Joan Puigcercós i Boixassa, el diputat més jove de la cambra, ha assolit, i amb ell les JERC i tota la jove generació independentista catalana, veu pròpia en el Parlament de Catalunya.

S'inicia d'aquesta manera una nova i prometedora etapa per les JERC. I per Catalunya. ★

Joan Puigcercós, nou diputat del Parlament de Catalunya

El Secretari General de les JERC, Joan Puigcercós i Boixassa, ha estat escollit diputat per la circumscripció de Girona, a les passades eleccions al Parlament de Catalunya.

Puigcercós és amb només 25 anys el diputat més jove de tota la cambra, per la qual cosa formà part de la Mesa d'edat que presidí la constitució del Parlament de Catalunya de la quarta legislatura, fins l'elecció de la Mesa definitiva.

Juntament amb Joan Puigcercós, també han estat escollits diputats, dos ex-membres de les JERC, l'actual Secretari de Medi Ambient d'ERC, Jordi Portabella, i el Secretari d'Organització d'ERC, i ex-Secretari de Finances de les JERC, Xavier Bosch.

El nostre Secretari General és un bon exemple de tota una generació de joves catalans compromesos amb l'alliberament nacional de Catalunya, des d'una perspectiva socialment avançada.

Puigcercós, va néixer a Ripoll, el 2 de desembre de 1966, i inicià la seva activitat política a la Crida a la Solidaritat. Fou claustral per l'Assemblea d'Estudiants Independentistes d'Universitat (AEIU).

Entra a ERC pel febrer de 1987 amb la "Crida Nacional a ERC", juntament amb Àngel Colom.

A les eleccions municipals del juny del 1987 encapçalà amb només 20 anys la llista d'ERC per Ripoll, sent escollit regidor.

Pel desembre de 1987 fou escollit Secretari General de les JERC, en el 10è Congrés Nacional celebrat a Barcelona, càrrec en el qual fou reescollit, a Sitges, pel març de 1990, en el transcurs de l'11è Congrés Nacional, celebrat a Sitges. ★

Si no votes, no et queixis !

Aquest fou l'eslogan de la campanya de les JERC de suport a ERC, a les passades eleccions al Parlament de Catalunya.

I aquest fou el text que completava la nostra crida a la participació juvenil a aquestes eleccions.

"Cada quatre anys els catalans tenim l'oportunitat d'escollir les persones que des del Parlament poden canviar moltes coses en aquest país. I els joves hi tenim veu i vot com el que més.

Veure per dir que ja n'hi ha prou amb dotze anys d'inoperància, desídia i apatia d'un govern preocupat només en tapar amb propaganda tot allò que no fa ni pensa fer per Catalunya; n'ipels joves.

I així ens va. Amb un medi ambient agredit contínuament per abocadors incontrolats, platges brutes, manca total de reciclatge, deforestació, incendis i contaminació.

Amb un estat espanyol que ha estat secularment repressiu, i ho és encara més amb el nou dni informatitzat i el nif, i amb una policia que pot actuar impunement, mercès a la llei Corcuera, fins i tot a casa teva.

Des de les JERC rebutgem aquest estat estranger que controla les nostres vides. Nosaltres estem per un estat, català, al servei del ciutadà: un estat que acabi allà on comences tu.

On no existeixi el segrest legal que representa el servei militar ni, és clar, la prestació social substitutòria. Una Catalunya independent on es farà realitat allò que ja recollia l'Estatut de 1932, redactat quan a Catalunya governava ERC, i que deia en el seu prèambol: "volem

veure els joves catalans lliures de l'esclavatge del servei militar".

Perquè els joves no necessitem de la vigilància obsessiva d'un estat, sinó del seu suport. Que ens faci més fàcil l'accés a un treball en condicions, i a un habitatge digne a preus assequibles a la nostra capacitat econòmica.

Davant de tot això, no és d'estranyar que siguin majoria els joves desenganyats de la política, que la consideren dolenta i inútil. Potser tu mateix també ho penses.

Però per avançar amb eficàcia ens cal l'acció política, ja que la negació de la mateixa és la dictadura o el monopoli d'uns quants, com

passa ara. La política no és dolenta, el que hi ha són polítics dolents i, fins i tot, corruptes. Per canviar tot això el teu vot és molt important. Perquè si no votes, no et queixis que tot continuï igual.

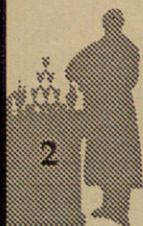
Les JERC volem canviar aquesta situació, recuperant la dignitat de la política catalana tot portant al Parlament gent

jove i amb les mans netes. Gent compromesa en la lluita per aconseguir la Catalunya políticament independent, econòmicament pròspera i socialment justa que els joves volem.

Mai més la imatge del noi català obligat a vestir l'uniforme d'un exèrcit espanyol que el nostre poble rebutja. Mai més el dolor de veure els boscos, els rius i l'aire malmesos per la contaminació. Mai més l'angoixa de sentir-se contínuament vigilat per un estat. Mai més la frustració de no poder tenir un treball i un habitatge dignes.

Possiblement el proper 15 de març serà la primera ocasió en la que pots votar. Utilitza aquesta oportunitat i compromete't amb un futur de llibertat.

Preu partit per la independència. Vota ERC. ★

ERC, tercera força parlamentària catalana

ERC s'ha convertit, gràcies a més de 210.000 vots (8'00%), en la tercera força de l'espectre polític català, desplaçant en aquesta particular lluita a la dreta espanyola del PP, i als transcomunistes d'IC.

Respecte el 1988, ERC ha doblat pràcticament el nombre de vots i escons, passant de 6 a 11 diputats. 6 per Barcelona, 2 per Girona, 2 per Tarragona i 1 per Lleida, amb el que ha aconseguit ser l'únic partit, juntament amb CiU i PSC-PSOE que aconsegueix representació a les quatre circumscripcions de la Catalunya central, reflexe de la seva profunda implantació territorial.

A més ERC ha aconseguit ser el segon partit més votat, per davant del PSC-PSOE a quatre comarques: el Pla de l'Estany, la Segarra, el Solsonès i Osona, i ha aconseguit importants resultats en comarques on fins ara tenia una feble implantació territorial, com és el cas del Baix Llobregat, el Vallès Occidental, el Baix Ebre o l'Alta Ribagorça.

ERC, però, també es presentà a les eleccions regionals franceses del 22 de març passat, per primera vegada a la seva història, aconseguint 1.857 vots (1'14%), la qual cosa no li donà accés al Parlament regional del Lluçanès-Rosselló.★

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA RESULTATS OFICIALS

TOTAL CATALUNYA			
Meses:	7250		
Cens d'electors:	4845598		
Votants:	2655042	54.8	
Vots nuls:	11132	0.4	
Vots en blanc:	31102	1.2	
Vots a candidatures:	2612808	98.4	
CANDIDATURES	VOTS	%	ESCONS
CIU	1221233	46.2	70
PSC-PSOE	728311	27.5	40
ERC	210366	8.0	11
IC	171794	6.5	7
PP	157772	6.0	7
CDS	24030	0.9	0
PCC	22181	0.8	0
EV-UVE (AEC)	14041	0.5	0
ARM-ADE	13067	0.5	0
AV-MEC	10323	0.4	0
PST	10260	0.4	0
LE	9879	0.4	0
PEC-VERDE	7786	0.3	0
CL	5241	0.2	0
PORE	2258	0.1	0
SI	2083	0.1	0
PH	1752	0.1	0
JRL	431	0.0	0

Escola de Tardor 1991

Construïm la independència, també a Mallorca

El 6 de desembre de 1991 caldrà que es recordi no com una nova "celebració" del dia de la constitució espanyola, sinó per la data que s'iniciava l'embrió de la futura Escola de Tardor de la nació catalana: organitzada a Mallorca com a resultat de les cada cop més estretes relacions entre les JERC i els JEN, amb la presència de joves d'UPV. L'Escola se celebrà amb el lema "construïm la independència" que havien utilitzat les JERC en els actes del seu 55è aniversari.

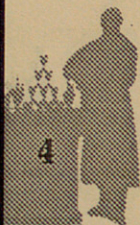
L'Escola de Tardor, que comptà amb la participació activa d'un centenar de joves esdevingué durant gairebé durant 4 dies, un centre no només de debat, formació i mutu coneixement, sinó sobretot sentà les bases del

que ha de ser el compromís de totes les organitzacions polítiques conseqüents en l'alliberament social i nacional: la unitat d'acció: allò que simbolitza la identificació visual dels logotips dels JEN i les JERC esdevingué la tònica de les jornades, que es plasmà en el manifest de l'Escola.

De les sessions dedicades al debat i a l'aprenentatge es destaca per si sola el debat protagonitzat pels secretaris generals d'ERC, PSM-NM i UPV, Angel Colom, Mateu Morro i Pere Mayor respectivament, que deixaren clara la voluntat conjunta de les tres organitzacions d'implicar-se en un projecte comú, sempre però, respectant els diversos ritmes marcats per la situació en cada part de la nació. ★

Joan Puigercós i Roger Gotarredona, secretaris generals de les JERC i els JEN respectivament.

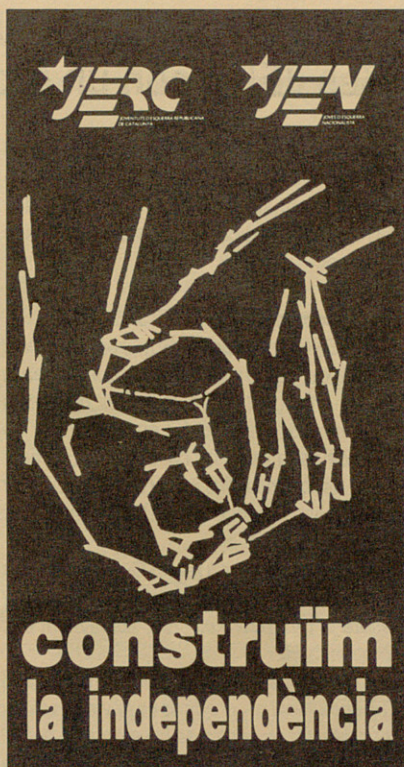
Manifest de l'Escola de Tardor

Els JEN-PSM i les JERC, com a organitzacions d'esquerra independentista dels Països Catalans, som conscients que tres cents anys d'opressió nacional han portat la nació catalana a un grau de desfeta i d'esquarterament que ens ha portat al llindar de la desaparició com a poble. Aquesta escola de tardor esdevé fre i primera passa per aturar aquest procés i, així mateix, marc on proclamar la nostra clara i inequívoca voluntat d'emancipació nacional.

1.- Valorem la celebració d'aquesta primera conjunta Escola de Tardor, com a primer pas cara a la vertebració d'un moviment juvenil associatiu independentista català. L'estructuració d'un eix de l'esquerra nacionalista dels Països Catalans que aplegui organitzacions polítiques, socials, universitàries, sindicals, culturals, etc, per tal d'anar avançant en la construcció d'un teixit social favorable a la independència.

2.- Des de l'Escola de Tardor proclamem el nostre trencament amb la dinàmica suïcida que s'ha mantingut fins ara. Volem ajuntar forces i esforços en coordinar el conjunt d'organitzacions polítiques i socials dels Països Catalans per tal d'anar bastint una alternativa nacional catalana arrelada socialment i implantada territorialment que sigui capaç d'enllestir un veritable procés d'alliberament nacional que ens ha d'abocar a la plena sobirania, a la independència.

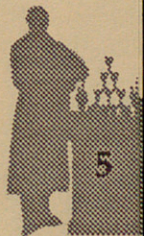
3.- L'establir a partir d'ara canals d'intercomunicació estables i periòdics entre les nostres organitzacions. Només de l'aplegament d'esforços i la concentració de forces pot vehicular-se una alternativa nacional que s'escaigui als Països Catalans. Només des del defugir dels essencialismes eixorcs i de les "baralles de negres" pot fomentar-se una majoria social per a la nostra nació.

4.- Pel que fa a la tasca política, considerem imprescindible el treball social i de base. Cal que ens inserim en el si de la societat civil per tal d'esdevenir dirigents socials, dirigents que estructurin el moviment independentista català des de tots els racons dels Països Catalans, per tal d'anar posant les bases per fer de la societat civil l'eina més contundent a l'hora de portar la nació a la plena sobirania nacional.

5.- Proclamem com a principis irrenunciables i indefugibles la unitat nacional i la independència. Així hem d'anar cap a la unitat estratègica i d'acció. La unitat de tota l'esquerra nacionalista de la nació catalana. L'acceptació de l'aplicació de tàctiques i diferents ritmes per tal d'anar d'una manera conjunta però indeturable i segura per avançar en el camí de l'autogovern i la independència.

VISCA ELS PAÏSOS CATALANS !

Entrevista a Joan Escanellas

"Ses JERC són un projecte d'àmbit nacional"

Amb motiu de la celebració de l'Escola de Tardor de les JERC a Mallorca, hem parlat amb Joan Escanellas, promotor i creador de les JERC a Mallorca i que actualment n'és el seu President.

Joan, com neixen les JERC a Mallorca?

Ses JERC de Mallorca van néixer oficialment el 2 d'agost de l'any passat, tot i que la idea ja s'havia anat gestant en el cervell de Damià Quetglas (secretari local) i en el meu des de finals de maig però, no començà a funcionar com a secció local fins el 5 d'octubre que, per votació, ens elegiren a en Damià i a jo pels càrrecs que tenim ara.

El dia que va venir n'Àngel Colom (dia de la inauguració) erem 2 militants, aquell mateix vespre ja passàvem els 10 i, actualment ens apropam a 50.

Sa nostra primera acció va ser l'elaboració d'un comunicat escrit que es va enviar als diaris per protestar en contra de la celebració del 12 d'octubre i que va anar acompanyat d'una aferrada de cartells amb el mateix lema.

A més, crec que hem demostrat creant aquesta secció local que ses JERC són realment una organització d'àmbit nacional.

Com es viu, però sobretot, com es valora el 31 de desembre a Mallorca?

El 31 de desembre és sens dubte una data inel·ludible en el calendari de qualsevol nacionalista i, per això ho és també de ses JERC, ja que se celebra s'aniversari de l'entrada del rei Jaume I a Palma. Des de fa uns anys té lloc una manifestació aquest dia. L'any 1991 es creà per primera vegada la Plataforma Unitària pel 31 de desembre, en la qual nosaltres n'hem format part de forma activa (també en prengueren part ERC-Mallorca, el PSM, els JEN, etc). La manifestació fou un èxit tant de participació com d'organització i va tenir com a moments més emotius la lectura, per part d'en Biel Majoral, d'un escrit fet pel poeta Josep Maria Llompart, i el moment en el que es col·locà un estelada a la mà de l'estatua d'en Jaume I.

S'ha de dir que el lema de la manifestació

coincidia amb l'Onze de setembre a Barcelona: "Per l'autodeterminació", però nosaltres vàrem dur una pancarta d'uns 4 metres d'alçada amb el lema "Per la independència".

Quines relacions teniu amb els JEN, les joventuts del PSM-NM?

Les relacions entre JERC i JEN són bones, però nosaltres no som més que una secció local i per això tenim certs impediments (que de totes maneres entenem). Sobre el darrer que he dit vull fer una sèria d'aclariments:

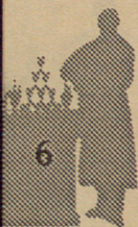
Naltros som una secció local com les altres, però al mateix temps se'ns hauria de diferenciar de les demés pel fet que som els únics representants del partit en un territori tan important dins els Països Catalans com són les illes Balears, amés també hi ha el fet de la insularitat i de l'autonomia diferent. Amb això vull dir que si en algun moment hagués d'haver-hi unes relacions JERC-JEN nosaltres hauríem de seure a la taula de negociacions ja que seríem els primers afectats de les decisions que es poguessin prendre.

Per acabar, quins projectes teniu com a més propers?

En principi com a tema immediat hi ha la possible presentació i posterior implantació a nivell universitari del BEI. Fa molt poc es va fer un acte de presentació d'aquesta organització i fou un èxit. ★

La manifestació del 31 de desembre pels carrers de Ciutat de Mallorca.

Congrés Nacional Extraordinari d'ERC

El proper cap de setmana del 27 i 28 de juny de 1992, ERC celebrarà un Congrés Nacional Extraordinari amb un sol punt a l'Ordre del Dia: "Reforma dels Estatuts d'ERC".

La reforma d'uns estatuts és una constant en qualsevol congrés d'una partit polític, per tal d'anar fent del text bàsic legal de l'organització, una eina eficaç. A ERC els seus estatuts se li han quedat petits. A les JERC també se'ns han quedat petits.

Quans'aproven els actuals estatuts del partit, pel febrer de 1987, les JERC teniem 90 militants, actualment sobrepassem els 1300. Som una quarta part del partit, i de fet el nostre pes específic real és encara més gran, ja que a multitud de seccions locals d'ERC, les JERC són qui porten la dinàmica del dia a dia.

Ens cal, doncs, un nou marc per definir les relacions ERC-JERC. De fet aquesta situació no és nova. Les JERC ja proposaren fa tres anys, modificar els estatuts d'ERC en allò que fa referència a la nostra organització. En aquell moment, en vísperes del històric i trascendental 16è Congrés Nacional d'ERC, la direcció de les JERC recollint les opinions i inquietuds de militants, seccions locals, i federacions comarcals i territorials de les JERC, proposà dotar a les JERC de l'estatus d'Entitat Jurídica Pròpia (EJP).

La EJP permetria a les JERC, gaudir de nombrosos avantatges tant polítics, com tècnics i logístics, com ara el de disposar de NIF propi, obrir noves vies de finançament, o acabar amb la

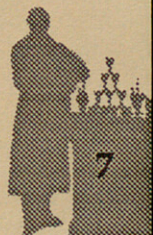
obligatorietat de la doble militància ERC-JERC pels majors de 18 anys. Es tractava de fet d'adaptar-se a una nova realitat emergent.

En aquell 16è Congrés Nacional d'ERC celebrat a Lleida, el 18 i 19 de novembre de 1989, l'aleshores equip dirigent del partit impedí la victòria de la proposta de les JERC per un estret marge de vots (805 vots a favor, 908 en contra, i 27 abstencions).

Però la nova direcció sorgida del Congrés de Lleida, assumí sense reserves com a seva la proposta de les JERC i es comprometé a defensar-la en el següent Congrés Nacional d'ERC. Les circumstàncies coiunturals van fer que una Reforma en profunditat dels Estatuts d'ERC, no pogués ser abordada en el darrer Congrés celebrat el 15 de desembre de 1991. Però ja allí s'aprovà la celebració d'un Congrés Nacional Extraordinari d'ERC per discutir un nou redactat dels estatuts.

Les JERC, ara com fa tres anys, continuem voler dotar-nos de EJP per poder preparar una organització exemplar per les futures generacions de joves independentistes catalans. Per això hem adaptat a les actuals circumstàncies la proposta de Reforma d'Estatuts d'ERC, que amb el títol "Per unes JERC més fortes", ja van presentar el 1989, i que tornarem a presentar en aquest, ja proper, Congrés Nacional Extraordinari d'ERC.

I aquesta vegada guanyarem. Tenim el compromís de l'actual equip dirigent, i la voluntat de tota la militància de les JERC. ★

Catalunya

100 dies

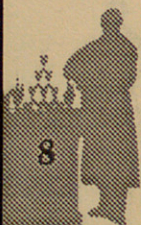
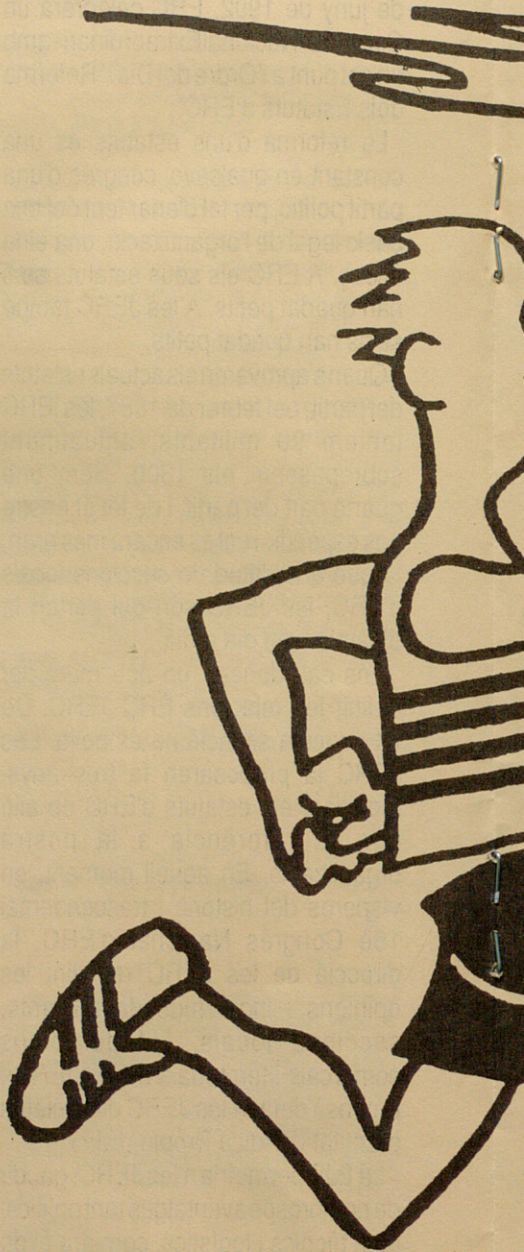
abans dels Jocs:

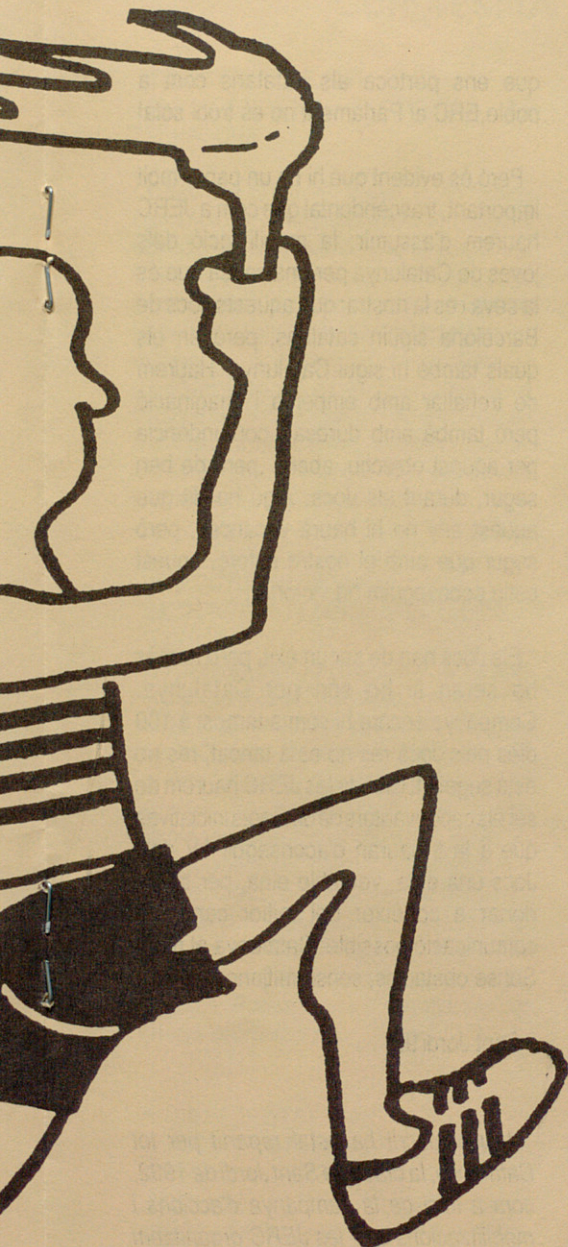
Estat de la qüestió

Catalunya es troba en aquests moments tan sols a tres mesos de l'inici dels Jocs Olímpics del 1992. Davant d'aquesta situació cada vegada som més els catalans que, davant la proximitat del gran esdeveniment, ens qüestionem: té Catalunya reservat algun lloc en l'escenari dels Jocs? Testimonial? Folkloric? Simbòlic?, potser, senzillament, no en té cap. Barcelona, juntament amb les Sub-Seus, podria convertir-se simplement en una bonica i assolellada ciutat espanyola. I es que des de fa cinc anys la maquinaria del "Imperio" novament i correctament engreixada està en marxa disposada una vegada més a reduir Catalunya a la mínima expressió i convertir aquesta oportunitat de la nació catalana en una nova victòria espanyola.

Catalunya encara no és independent, no compta amb les estructures pròpies d'un estat, però ara disposa d'una nova ocasió. Per primera vegada des de fa molt temps el poble de Catalunya podria donar-se a conèixer de la mateixa manera i en el mateix pla d'igualtat que les altres nacions i territoris del món sense moure's de casa. Catalunya serà centre d'atenció mundial durant quinze dies.

Quan parlem de Jocs i de garanties per la nació catalana hem de parlar necessàriament de dues qüestions, que cal diferenciar clarament: presència de Catalunya i catalanitat dels Jocs.

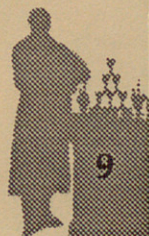

La única fórmula que pot garantir plenament la presència de Catalunya als JJOO, i que a més és una oportunitat d'or per a la projecció internacional de Catalunya i de l'esport català durant els JJOO és a través de la invitació formal del màxim organisme olímpic, el Comitè Internacional Olímpic, CIO, al Comitè Olímpic de Catalunya, COC. El CIO, és un organisme de caràcter privat que es regeix per la Carta Olímpica. El COC, constituït des del 1989, i en vies de reconeixement, podria ser invitat als Jocs sense estar reconegut, de fet el Comitè Olímpic espanyol (i 16 casos més) va participar en uns JJOO vint-i-quatre anys abans d'estar reconegut. De fet Sudàfrica podria participar en aquests Jocs tenint un Comitè reconegut provisionalment i sense federacions en el propi Comitè. Com veiem el CIO s'ha caracteritzat sempre per la seva flexibilitat i raonabilitat.

Tenint en compte que els Jocs es celebren "a casa", que el CIO, curiosament, mai si ha posicionat directament en contra del COC, i sabent que una mala solució per a aquest tema podria afectar negativament els ànims de la població de Catalunya, no dubtem que el CIO voldrà trobar una solució. El que no sabem és si en l'actualitat és el govern Pujol, amb el seu "silenci", el que està obstaculitzant de manera nacionalment irresponsable l'arribada d'una solució correcta pels interessos de Catalunya.

Però quan parlem de catalanitat dels Jocs, parlem d'un altre aspecte, també fonamental: que la simbologia pròpia de Catalunya estigui durant els JJOO de Barcelona (cerimònies d'obertura i

tancament incloses) en el lloc que li pertoca. Llengua, Bandera i Himne tornen a ser cavalls de batalla.

En aquests moments, com en el cas anterior, no tenim cap garantia ni de la presència real ni de l'ús de la Llengua catalana: ni en els esdeveniments esportius, ni en les retransmissions, ni tan sols en el tema de la llengua a utilitzar per a l'ordre alfabètic de les desfilades: Txecoslovàquia o Txecoslovaquia?

Una vegada més el Comitè Organitzador, el COOB'92 del qual Pasqual Maragall n'és el seu president, intenta confondre la població: la Bandera i l'Himne seran presents durant els Jocs. Però la pregunta a fer-nos és evident, com i de quina manera hi seran presents la Llengua, l'Himne i la Bandera? No es tracta Sr. Maragall de quantitat de banderes durant l'espectacle inaugural, ni tampoc que aparegui una estrofa de "Els Segadors" enmig d'una solemne ballada de sardanes, més aviat es tracta que la simbologia catalana tingui el lloc, preminent, que li pertoca com a nació hoste d'aquests Jocs.

Com podeu veure a 100 dies pels Jocs de Barcelona, res no està concretat i res no està decidit: Catalunya però té un futur incert del que una vegada més ens n'hauré de responsabilitzar. Caldrà passar a l'acció.

ERC, que actualment compta amb 11 diputats, defensarà a nivell institucional aquesta problemàtica. Hem d'esperar que en aquesta dura tasca de defensar allò

que ens pertoca als catalans com a poble, ERC al Parlament no es trobi sola!

Però és evident que hi ha un paper molt important, transcendent que com a JERC haurem d'assumir: la mobilització dels joves de Catalunya per una causa que és la seva i és la nostra: que aquests Jocs de Barcelona siguin catalans, però en els quals també hi sigui Catalunya. Haurem de treballar amb empena i imaginació però també amb duresa i contundència per aquest objectiu, abans, però de ben segur, durant els Jocs. Algú ha dit que aquest any no hi haurà vacances, però segur que amb el nostre esforç, aquest estiu aconseguim "la victòria".

Els Jocs han de ser un èxit, però només ho seran si ho són per Catalunya. Companys encara hi som a temps: a 100 dies pels Jocs res no està tancat, res no està segellat, i desde les JERC haurem de ser els capdevaners de diferents iniciatives que a la fi hauran d'aconseguir fer dels Jocs una eina, veritable eina, per tal de donar a conèixer pel millor canal de comunicació possible: Catalunya al món. Sense obstacles, sense mitjancers.

Sant Jordi'92

Aquest escrit ha estat repartit per tot Catalunya, la diada de Sant Jordi de 1992, com a inici de la campanya d'accions i mobilitzacions que les JERC organitzem per tal d'aconseguir uns Jocs Olímpics catalans, a on Catalunya pugui participar, juntament a la resta de nacions del món.★

Activitat territorial de les JERC: Congressos Federatius

5 D'OCTUBRE DE 1991

2n. CONGRÉS FEDERATIU DE TARRAGONA

Celebrat a El Morell, s'elegí Albert Pereira com a nou President de la Federació. A més, el Comitè Federatiu quedà integrat per: Josep Maria Figueras, d'El Morell-Vilallonga, Joan Folch de Reus i Jaume Doménech de Montblanc. Es parla del tema de la reestabilització de les seccions locals existents i sobretot d'una fita important: expansió de les JERC a les terres tarragonines. Fruit d'aquesta empena es creen fins el dia d'avui les noves seccions locals de: Riudoms (Baix Camp), Torredembarra (Tarragonès), i La Cava (Baix Ebre).

19 D'OCTUBRE DE 1991

2n. CONGRÉS FEDERATIU DE LLEIDA

Se celebrà a Balaguer (Noguera), on s'escollí nova presidenta a Ester Grau, militant de la secció local de Lleida, que juntament amb l'Adrià Comella de Vilanova de Segrià i la Carolina Gili, també de Lleida formen el Comitè Federatiu. Engrescats també, amb la idea d'aconseguir implantar i consolidar les JERC com a primera força juvenil, s'imposa com a principal objectiu la constitució de noves seccions locals. Després de xerrades, col·loquis i campanyes, i de la inauguració de la secció local de Balaguer, ens aquests moments Agramunt, Pallars Jussà i Tàrraga són les darreres incorporacions.

16 DE FEBRER DE 1992

2n. CONGRÉS FEDERATIU DE GIRONA

El Congrés va tenir lloc a Girona. La consolidació de les seccions locals ja existents, la creació de noves, i la reestructuració de diverses seccions locals en comarcals i, sobretot, la preparació de diverses ponències programàtiques per a les passades eleccions i

dels candidats de Girona centraren l'activitat d'aquest congrés. El fins aleshores President, Andreu Camps, fou reescollit en el càrrec.

4 D'ABRIL DE 1992

3r. CONGRÉS FEDERATIU DE BARCELONA-CIUTAT

Al Casal de Barcelona Vella, amb unanombrosa assistència de militants de tots els casals de la ciutat, fou escollit David Minoves, de Sant Martí, com a nou President de la Federació. El Comitè Federatiu queda format per Jordi Foz, de Gràcia, com a Vice-President, Jofre Montoto, de Gràcia, com a Secretari d'Organització, Xavier Bastos de Sant Andreu, com a Secretari de Publicacions, i Òscar Giménez, també de Sant Andreu, com a Secretari de Política Juvenil, en la seva qualitat de membre del Secretariat del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB).

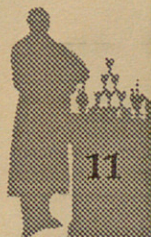
5 D'ABRIL DE 1992

2n. CONGRÉS FEDERATIU DE BARCELONA-COMARQUES

Camil Ros, President de la Federació Comarcal del Vallès Oriental de les JERC, fou escollit a Granollers, nou President de la Federació Territorial de Barcelona-Comarques de les JERC. És previst que el Comitè Federatiu quedi format pels Presidents de les Federacions comarcals.

Camil Ros, que s'incorporà a les JERC l'any passat, ha estat membre de la Direcció Nacional de Maulets, l'organització juvenil de Catalunya Lliure, i formà part d'una candidatura independent a les darreres eleccions municipals al seu poble de Vallromanes.

El Congrés compta amb la participació de militants de les seccions locals de Sitges, Cervelló, Terrassa, Sant Cugat, Sabadell, Cerdanyola del Vallès, Montcada i Reixac, L'Hospitalet, Caldes de Montbui, Granollers i Mollet del Vallès. ★

Consells Nacionals

5 D'OCTUBRE DE 1991:
SUPPORT UNÀNIME AL BEI

D'aquest Consell Nacional cal destacar:

1. Els canvis produïts a l'Executiu de les JERC, amb la incorporació de Jordi Calvet, com a Secretari de Finances.

2. votació d'una moció de suport al BEI presentada per la secretaria de política estudiantil, la qual fou aprovada per unanimitat. Dies després la moció fou ratificada pel Consell Nacional d'ERC. Pel seu interès us en reproduïm íntegrament el contingut:

"El Consell Nacional de les JERC, reunit a Barcelona el 5 d'octubre de 1991, acorda donar el seu ple suport, en l'àmbit de l'ensenyament universitari, al BEI (Bloc d'Estudiants Independentistes), i afirma que és l'única militància política universitària que es permet als militants de JERC i/o ERC.

Aquest suport es fonamenta en dues raons:

a) L'accelerat creixement que ha aconseguit el BEI, a partir del congrés constituent celebrat el desembre del 90, i que l'ha convertit de fet ja en el sindicat estudiantil amb més militància del país, i amb la implantació territorial més àmplia (UAB, UB, UPC, UIB, UNIVERSITAT JAUME I i UV).

b) El BEI constitueix una experiència original i paradigmàtica, ja que ha aconseguit la lluita unitària, a través del pacte polític de diferents organitzacions del MCAN en el marc sectorial de la Universitat.

Les JERC afirmem el nostre interès, en cas que el projecte reïxi i les altres organitzacions de l'independentisme manifestin la mateixa voluntat, de continuar en aquest camí que tants èxits pot donar.

S'acorda que aquest document sigui ratificat i adoptat pel partit."

21 DE DESEMBRE DE 1991:
AJUNTAMENTS I OBJECCIÓ

Seguint amb el model de l'ordre del dia que ja és habitual, el Consell s'inicià amb l'informe del Secretari General. Joan Puigercòs va centrar la seva intervenció en tres grans eixos.

1. La situació actual d'ERC, destacant que d'ençà del Congrés de Lleida el partit ha aconseguit definir clarament quin és el seu marc ideològic.

2. La felicitació al BEI pels excel·lents resultats aconseguits a les eleccions celebrades a la majoria d'universitats de la Catalunya central.

3. La valoració molt positiva de l'Escola de Tardor que les JERC vàrem celebrar a Mallorca.

Cal destacar el fet que per primera vegada es va comptar amb la presència de consellers nacionals de Mallorca.

Van merèixer una atenció especial la proposta de moció i la resolució presentades per la secretaria de política juvenil relatives a l'antimilitarisme i l'objecció de consciència, les quals, després d'haver estat objecte d'algunes esmenes tècniques, foren aprovades per una unanimitat amb el següent text:

"L'Ajuntament de _____

es declara antimilitarista per estar en contra dels exèrcits, les guerres, les armes i el comerç d'armament. Així mateix, aquest Ajuntament creu que la millor manera de salvaguardar la pau i evitar els conflictes és crear un estat de justícia social a tots els països assegurant la solidaritat entre els pobles.

En conseqüència, l'Ajuntament acorda:

1. No fer cap tipus d'invitació a les institucions militars espanyoles als actes que organitzi l'Ajuntament, ni cap representant de l'Ajuntament anirà com a tal a cap tipus d'activitat que desenvolupin les institucions militars.

2. Prohibir la realització, dins el terme municipal, de qualsevol acte, maniobra o parada

Consells Nacionals

militar.

3. Denunciar la nova llei del Servei Militar Obligatori (SMO) ja que en el fons no respon al desig de la majoria de joves catalans que s'han pronunciat en contra del SMO segons les enquestes promogudes per les institucions catalanes.

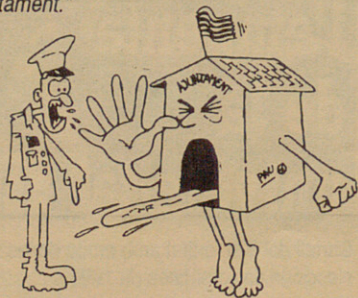
4. Constatar que l'actual llei reguladora de l'Objecció de Consciència (LOC) i de la Prestació Social Substitòria (PSS) que se'n deriva, no respecta la llibertat ideològica, viola el dret a la igualtat dels ciutadans i discrimina a l'objector. Per aquesta raó, aquest Ajuntament sol·licita la derogació de la nova llei del SMO, la LOC i la PSS.

5. Fins que no es deroguin aquestes lleis, i de forma transitòria, es possibilitarà als joves fer la PSS en el propi ajuntament entenent que és una alternativa a fer la mili. Sempre i quan aquesta PSS no sigui susceptible de treure un lloc de treball ja existent o de creació necessària.

6. Suprimir la secció municipal de l'leves, no realitzant cap tipus d'activitat d'allistament, pròrrogues o excedències, o qualsevol altre tipus d'activitat relacionada amb el servei militar.

7. Reconvertir la secció municipal de l'leves en una oficina d'informació de l'Objecció de Consciència i alternativa al SMO, per tal d'assessorar-ne als joves.

8. Davant la possibilitat que enfront unes lleis injustes com la del SMO o la LOC algun jove optés per desobeir-les tot fent-se insubmis, l'Ajuntament li donarà tot el suport necessari ja que, aquesta postura d'alt risc personal és èticament admirable i políticament coincident amb la posició expressada per aquest Ajuntament."

8 DE FEBRER DEL 1992: CAMPANYA ELECTORAL I REMODELACIÓ DE L'EXECUTIU

En aquest primer Consell Nacional del 1992, que va comptar amb una nodrida assistència, va insistir-se en els següents temes:

1. 15 DE MARÇ: ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA, es subratlla la importància d'aquests comicis i sobretot el fet que les JERC esdevinguin l'element de dinamització d'aquestes eleccions entre la joventut, de cara a lluitar contra l'abstenció, concretament provocar entre els joves independentistes votar, i votar ERC. Es presenta el material de pre-campanya editat per ERC però dirigit especialment als joves. S'anuncia que durant la campanya les JERC disposaran de cartell, tríptic i adhesius propis.

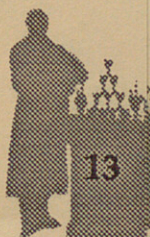
2. La Secretaria de Finances recorda i insisteix en la necessitat que els militants i les seccions locals vagin fent efectives les quotes, per tal que des de la Seu Nacional es disposi de liquidesa en qualsevol moment. Es posa en coneixement de tothom el número de compte corrent de les JERC:

Compte corrent de les JERC
Caixa de Manlleu
c/c 80.000594.85
oficina 560 de Barcelona.

3. El Secretari General de les JERC presenta la proposta de remodelació del Comitè Executiu, que és aprovada per una ampla majoria.

S'incorporen com a nous membres del Comitè Executiu:

Josep Vall, com a Secretari d'Organització, Marta Torres, com a Secretaria de Política Juvenil, Jordi Fàbrega, com a Secretari de Política Municipal, i Tània Alaix, com a Secretaria de Premsa, Publicacions i Propaganda. ★

BEI: primera força a les universitats de la Catalunya central

Aquesta darrers mesos s'han celebrat eleccions universitàries a claustre general d'algunes de les universitats de la Catalunya central: Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona i Universitat Politècnica de Catalunya; que han confirmat en nombre de vots i claustrals, la consolidació i supremacia del BEI en l'àmbit universitari.

A l'UB, malgrat que el BEI es presentà només a 9 facultats, obtingué 23 representants guanyant a 7 d'aquestes facultats; el que representa que, si s'hagués presentat a totes les facultats, hagués obtingut una important majoria.

Allà on el BEI es presentà guanyà a les organitzacions fins aquell moment majoritàries (AJEC, AEP i FNEC), que quedaren situades en discretes posicions fent palès que les propostes del BEI i el treball continuat han demostrat la validesa de l'opció independentista.

A l'Autònoma, el BEI també aconseguí una espectacular pujada, convertint-se en la força més votada i empatant a 16 claustrals amb la segona força, l'AEP (que va perdre 10 claustrals). Les altres organitzacions obtingueren resultats que en cap cas superen els 7 claustrals. Cal dir que l'espai nacionalista fou pràcticament monopolitzat pel BEI, com així ho demostra la pèrdua de 20 claustrals per part de la FNEC que es quedà amb només 5.

EI BEI guanyà a les facultats més importants, la qual cosa demostra la consolidació definitiva del BEI amb 5 membres a la Comissió de Govern de l'UAB.

A l'UPC es decidien 10 claustrals, 8 dels quals han estat pel BEI.

Aquests resultats demostren que, malgrat que ens perjudicà molt en el repartiment dels claustrals el sistema proporcional de resta major, el BEI s'ha consolidat com a primera força universitària amb 47 claustrals, quedant darrera seu AJEC, FNEC i AEP respectivament.

A aquests resultats cal afegir la implantació del BEI a la Pompeu Fabra, a l'Estudi General de Girona i la constitució del BEI a Mallorca, on els seus afiliats són gairebé un centenar. Així mateix, el BEI espera establir relacions amb el

Bloc d'Estudiants Agermanats del País Valencià, sindicat universitari nacionalista i progressista del sud, a través de la forma que es decidirà al proper Congrés del BEI.

A nivell internacional, el BEI té converses continuades amb els "Comitès Abertos de Facultade" de Galícia, amb els quals espera establir una relació més estable.

La reflexió que el BEI extrau d'aquests darrers mesos és el convenciment, tal i com ho demostren els resultats, que l'opció unitària de l'independentisme es consolida, creix i pren una dinàmica imparable. Aquest és el resultat de la feina que l'independentisme realitza en les propostes i el treball del dia a dia, però amb el pas decidit i ferm cap al nostre objectiu, la independència nacional. Des de la universitat ja hem començat a obrir el camí, a treballar !

Cartell del BEI, editat amb motiu de les eleccions universitàries de 1991.

Universitat de València: nou triomf dels estudiants nacionalistes

El passat 12 de desembre van tenir lloc les eleccions a estudiants claustrals a la Universitat de València - Estudi General. El Bloc d'Estudiants Agermanats (BEA) va obtenir la major part de la representació amb 41 claustrals (més de 50 comptant els grups afins) d'un total de 108. A gran distància va quedar la dreta espanyolista (Aula 2.000) amb 14 claustrals. La resta se'ls repartiren entre altres grups de caràcter corporatiu que només actuen en un centre.

Amb aquests resultats el BEA es consolida com la primera força estudiantil valenciana, ja que a banda dels resultats obtinguts a la Universitat de València, amb vora de 60.000 estudiants, la primera del País Valencià; és la segona força a la Universitat d'Alacant (15.000 estudiants) i, recentment s'ha implantat a les universitats Politècnica de València i Jaume I de Castelló.

Quines són les raons d'aquest triomf ?

En primer lloc el BEA és una força àmplia i heterogènia que agrupa els estudiants nacionalistes d'esquerres. Val a dir que és una organització plural i independent que no actua com a correja de transmissió de cap partit polític, tot i que, evidentment, molts dels seus membres militen al nacionalisme polític.

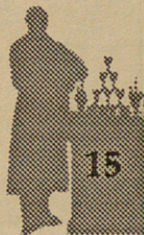
En segon lloc, el BEA és un sindicat que sempre ha defugit de les grans proclames demagògiques i ha treballat molt arrelat a la realitat dels centres, a peu d'aula.

La combinació de la capacitat de gestió (el vice-rector d'estudiants i els vice-degans de molts centres són del BEA) amb el poder de convocatòria (17 de novembre: 5.000 estudiants convocats pel BEA es manifesten pels carrers de València per defensar la carta dels drets i deures dels estudiants) és el millor bagatge amb que compta el Bloc d'Estudiants Agermanats, que ha demostrat ser un sindicat de lluita i de govern.

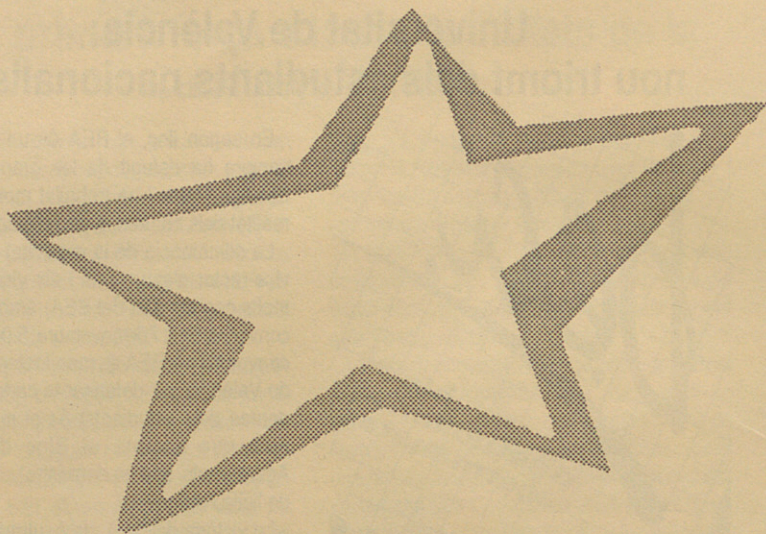
La victòria del BEA, però, ultrapassa l'àmbit estrictament acadèmic per convertir-se en un símbol del redreçament nacional a València. En una ciutat malauradament tan espanyolitzada com València, l'única institució governada per nacionalistes és la Universitat. De fet, l'únic text legal a la "Comunidad valenciana" que diu clarament que la llengua dels valencians és el català són els estatuts de la Universitat de València, els quals, la Generalitat valenciana no ha tingut més remei que promulgar sota la forma de decret llei. Així, la Universitat juga un paper fonamental en la promoció i defensa de la llengua i cultura dels valencians. Això és possible gràcies a l'existència del Bloc Progressista que lluita per una Universitat moderna i valenciana que, juntament amb els estudiants del BEA agrupa els professors i membres del PAS nacionalistes i d'esquerra.

El Bloc Progressista governa la universitat des de les primeres eleccions democràtiques i el BEA és el seu principal element de cohesió.

Així doncs, després del retrocés que suposa el govern anticatalanista a l'Ajuntament de València i la revalidació de la majoria absoluta del PSOE a les Corts Valencianes, la victòria dels estudiants nacionalistes a la Universitat és un element esperançador que indica que València, la segona ciutat de la nació demogràficament i política, és recuperable per un projecte nacional d'alliberament, per eixa Catalunya independent que volem de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. ★

ESCOLA D'ESTIU 1992

La Seu d'Urgell, 17, 18 i 19 de juliol
Alberg de "La Valira"

Reserveu les vostres places trucant al 451.83.96 (demanar per Carolina)
dilluns, dimarts, dijous i divendres, de 5 a 9 de la tarda i dimecres de 10 a 2 del migdia

LA COCTELERA és editada per la Secretaria de Premsa,
Publicacions i Propaganda de les **JERC**

c/ Villarroel, 45 entresol 08011 Barcelona Tel 451 83 96 Fax 323 71 22

Composició i maquetació: B4-726 04 13 Edita: Gràfiques Castellar Dipòsit Legal: B-3552-89

16